

Sygn. akt XI GC 879/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 20 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Zawicki

Protokolant: Oliwia Pomorska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2022 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko T. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6914,89 zł (sześć tysięcy dziewięćset czternaście zł osiemdziesiąt dziewięć gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 marca 2021 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2217,00 zł (dwa tysiące dwieście siedemnaście zł zero gr) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt: XI GC 879/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 kwietnia 2021 r. M. M. wniósł przeciwko T. T. o zapłatę kwoty 6914,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźniane liczonymi od dnia 5 marca 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż sprzedał pozwanemu abonament na dostęp do oprogramowania diagnostycznego, na mocy umowy zawartej dnia 10 stycznia 2020 r., wobec czego wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT, której pozwany mimo wezwania do zapłaty nie uregulował.

Nakazem zapłaty z dnia 28 kwietnia 2021 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie, pozwany wniósł przeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował okoliczność zawarcia umowy na kolejny okres, podnosząc zarzut niezłożenia zamówienia objętego fakturą VAT.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 10 stycznia 2020 r. T. T. (...) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) zawarł z M. M. (...) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę sprzedaży oprogramowania E. (...).

Na mocy umowy, powód zobowiązał się do sprzedania pozwanemu oprogramowania za wynagrodzeniem. Typ i zakres oprogramowania, a także zakres czasowy ważności oprogramowania został określony w załączniku do umowy stanowiącym „zamówienie: załącznik do umowy na abonament”.

Umowa została zawarta w wariantcie standardowym- nieograniczona czasowo, zawierana wstępnie do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym umowę zawarto. Czas trwania umowy ulegał automatycznemu przedłużeniu o kolejny rok kalendarzowy, jeśli umowa nie została wcześniej wypowiedziana z zachowaniem 10-tygodniowego okresu wypowiedzenia ze skutkiem prawnym na koniec roku kalendarzowego. W przypadku wypowiedzenia poszczególnych części oprogramowania, prawo użytkowania dla wypowiedzianej części wygasało z końcem roku.

Tego samego dnia pozwany złożył zamówienie na oprogramowanie, na czas określony, do końca roku kalendarzowego. Pozwany dokonał zamówienia pakietu A- „(...)” programu- aplikacja i funkcje razem z wyposażeniem pojazdów, pakietu „(...)”, (...), (...), (...), pakietu (...).

W zamówieniu wskazano, iż brak zawiadomienia o zamiarze nie kontynuowania korzystania z oprogramowania E. (...) 2.0 najpóźniej na 2 miesiące przed zakończeniem roku kalendarzowego wiązało się z obowiązkiem zakupu analogicznego pakietu oprogramowania na kolejny rok kalendarzowy. Najpóźniej na 12 tygodni przed zakończeniem danego roku kalendarzowego (...) miał zawiadomić zamawiającego o stanowiskach które wygasały z końcem roku. Oprogramowanie E. (...) 2.0 zakupione po raz pierwszy w danym roku kalendarzowym wiązało się z obowiązkiem zakupu analogicznego pakietu oprogramowania E. na okres do końca kolejnego roku kalendarzowego.

Dowód:

- umowa z dnia 10 stycznia 2020 r. z załącznikiem k. 9-10, 15, 53;
- zamówienie z dnia 10 stycznia 2020 r. k. 11-12, 54-55;
- zeznania świadka E. K. k. 74;

Dnia 13 stycznia 2020 r. pozwany zamówił pakiet (...) E. (...).(....).

Dowód:

- zamówienie z dnia 13 stycznia 2020 r. k. 13-14, 56-57;

Dnia 31 stycznia 2020 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 5479,29 zł oraz fakturę VAT nr (...) którą pozwany uregulował przelewami z dat:

- 3 marca 2020 r. w kwocie (...),29;
- 3 marca 2020 r. w kwocie 1121,02 zł;
- 20 marca 2020 r. w kwocie 1000 zł;
- 21 kwietnia 2020 r. w kwocie 1300 zł;
- 6 maja 2020 r. w kwocie 300 zł;
- 11 maja 2020 r. w kwocie 400 zł;
- 14 maja 2020 r. w kwocie 600 zł;
- 20 maja 2020 r. w kwocie 400 zł.

Dowód:

- faktury VAT k. 28, 36;

- potwierdzenia przelewów k. 29-35, 37;

Dnia 30 września 2020 r. pozwany podpisał oświadczenie, na mocy którego potwierdził zamówienie zakresu (...) (diagnoza sterowników)+ (...) + (...) 1 licencja główna (...)/ (...)/ (...) + 1 licencja dodatkowa (...) (...)/ (...). Cena abonamentu na 2021 r. wyniosła 3205 zł netto, co było jednoznaczne z akceptacją zapłaty za abonament na początku 2021 roku.

Dowód:

- oświadczenie z dnia 30 września 2020 r. k. 58;

Dnia 25 lutego 2021 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 6914,89 zł brutto, tytułem:

- oprogramowanie E. (...).(…)(abonament 12 miesięcy)- licencja dodatkowa;

- oprogramowanie E. (...).(…) Pakiet E. ((…), (…), (…), (…)) abonament 12 mies.- licencja dodatkowa;

- (...) znane błędy online- licencja dodatkowa;

- oprogramowanie E. (...).(…) (abonament 12 miesięcy)- licencja główna;

- oprogramowanie E. (...).(…) Pakiet E. ((…), (…), (…), (…)) abonament 12 mies.- licencja główna;

- (...) znane błędy online- licencja główna;

- oprogramowanie E. (...).(…) (abonament 12 miesięcy)- licencja główna

z terminem płatności do dnia 4 marca 2021 r.

Dowód:

- faktura VAT k. 8;

Pismem z dnia 17 marca 2021 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6914,89 zł w terminie do dnia 19 marca 2021 r.

Dowód:

- pismo z dnia 17 marca 2021 r. k. 16;

Wiadomością e-mail z dnia 17 marca 2021 r. powód zweryfikował zamówienie pozwanego, wskazując, iż zmiana zakresu oprogramowania będzie możliwa na koniec roku 2021, wnosząc jednocześnie o dokonanie płatności.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 17 marca 2021 r. k. 51;

Wiadomością e-mail z dnia 18 marca 2021 r. powód poinformował pozwanego, iż w związku ze złożonym w styczniu 2020 r. zamówieniem, obowiązują nowe warunki umowy tj. z dnia 10 stycznia 2020 r., a nie z 2019 r., wobec czego powód nie otrzymał zgody na zmianę zakresu oprogramowania, jak i nie otrzymał zgody na wypowiedzenie w świetle warunków umowy.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 18 marca 2021 r. k. 52;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd ustalił, że strony łączyła umowa sprzedaży (art. 535 k.c.), polegająca na tym, że sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę, z elementami umowy o świadczenie usług (art. 750 k.c. i art. 734 k.c.), polegającej na udzieleniu pozwanemu dostępu do oprogramowania diagnostycznego na okres obowiązywania umowy.

Wydając wyrok sąd oparł się na wszystkich dokumentach, przedłożonych przez strony, oraz zeznaniach świadka.

Świadek potwierdził okoliczność zawarcia umowy przez strony oraz wskazał na trwającą współpracę od 2019 r. Świadek opisał przebieg współpracy stron oraz wyjaśnił okoliczność, iż dostawca powoda nie wyraził zgody na zmniejszenie ilości pakietów pozwanemu, wobec czego pozwany został poinformowany o konieczności uiszczenia ceny za cały pakiet usług. Nadto świadek wskazał, na oczekiwanie pozwanego na uzyskanie pożyczki celem pokrycia ceny nabytych pakietów oprogramowania.

Pozwany nie kwestionował jakości wykonanych usług podnosząc zarzut nie zawarcia umowy na kolejny okres, a tym samym uznał roszczenie powoda za bezzasadne.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie. Po pierwsze poza sporem pozostawało, iż strony łączyła umowa z dnia 10 stycznia 2020 r., którą powód wykonał, a pozwany uiszcł cenę. Po drugie, pozwany w dniu 30 września 2020 r. złożył oświadczenie, na mocy którego zaakceptował cenę abonamentu na rok 2021 r., akceptując warunki umowy na kolejny okres. Po trzecie na mocy postanowień umownych, w przypadku braku oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, umowa ulegała przedłużeniu na kolejny okres z uwzględnieniem analogicznego, obowiązującego pakietu.

Podkreślić również należy, iż pozwany nie kwestionował zeznań świadka i w ocenie Sądu, w świetle wniosku o odroczenie terminu płatności do momentu uzyskania pożyczki, miał wiedzę o długu i jego wysokości. Tym samym na etapie przedprocesowym, pozwany nie kwestionował roszczenia, na co wskazuje też brak reakcji pozwanego na skierowane wezwanie do zapłaty.

Mając powyższe na uwadze, wobec wykazania przez powoda wykonania usługi, treści stosunku prawnego łączącego strony, a w szczególności wykazania przez powoda, treści oświadczenia złożonego przez pozwanego za zasadne uznać należało roszczenie powoda dochodzenia kwoty wynikającej z faktury VAT tj. kwoty 6914,89 zł brutto, dotyczącej kosztów udostępnionego oprogramowania na kolejny okres.

O odsetkach orzeczono na podstawie normy art. 481 k.c. oraz 98§1¹ k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona pozwana przegrała sprawę w całości, a zatem winna jest zwrócić powodowi koszty procesu w łącznej kwocie 2217 zł, na którą to kwotę składa się: 400 zł opłata od pozwu, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 1800 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)P. B.;

3. (...)

4. (...)